

Ár 2015, föstudaginn 12. júní, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 23/2015**:

M
gegn
F.

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F ehf., hér eftir nefnd varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni dags. 26. mars 2015, með kvörtun sóknaraðila, dags. 20. mars 2015. Með tölvupósti nefndarinnar, dags. 26. mars 2015, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Þrátt fyrir ítrekanir frá nefndinni bárust ekki athugasemdir við kvörtunina frá varnaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar dags. 12. júní 2015.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili tók lán hjá varnaraðila á tveggja ára tímabili og telur sig hafa greitt svokallað flýtigjald við töku lánanna.

Þann 6. mars, sendi sóknaraðili eftirtöldum fyrirtækjum: F, A, B, C, D og E, tölvupóst þess efnis að hún hafi leitað réttar síns hjá Neytendastofu og fengið svar þess efnis að hún ætti rétt á endurkröfu vegna þess gjalds sem hún greiddi fyrir við töku lánanna.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að fá endurgreidd þau gjöld sem hún hafi verið rukkuð um „*umfram leyfilegt hámarksgjald eða að þau lán sem hún hafi verið með til staðar verði felld niður í staðinn*“ samkvæmt liðnum „*Kröfur*“ á kvörtunareyðublaði.

Sóknaraðili telur að ef flýtigjald hafi verið reiknað af öllum lánnum sem hún hafi tekið, þá eigi hún líklega meira inni hjá varnaraðila en það sem sé útistandandi á hennar nafni hjá varnaraðila. Jafnframt óskar sóknaraðili eftir að varnaraðili afhendi sér yfirlit yfir öll lán sem hún hafi tekið og greitt til baka, svo hægt sé að reikna hvað hún hafi greitt umfram það sem sem leyfilegt sé.

Sóknaraðili vísar til þess að ákvarðanir Neytendastofu hafi snúið að því hvort flýtigjaldið hafi verið lögmætt samkvæmt lögum um neytendalán. Í lögunum sé ekki fjallað um það hvaða rétt neytendur eigi, ef tekið sé of hátt gjald af þeim, en samkvæmt almennum reglum kröfuréttar eigi sóknaraðili endurkröfurétt vegna þess sem hún hafi greitt umfram leyfilegt hámarksgjald.

Sóknaraðili byggir á því að hún sé ein af eflaust mörgum, sem hafi fallið í þá gryfju að taka smálán hjá varnaraðila. Hún hafi tekið mörg hjá lán hjá fjölda smálánafyrirtækja síðustu tvö ár og hafi borgað þau til baka.

Sóknaraðili vísar einnig til þess að smálánafyrirtækin, m.a. varnaraðili, hafi farið inn á bankareikning hennar og tekið út af reikningnum það sem hún hafi skuldað fyrirtækjunum. Þannig hafi hún stundum neyðst til þess að taka ný lán, þar sem enginn peningur hafi verið eftir.

Sóknaraðili vísar til þess að hún sé verulega ósátt við það að hún hafi verið rúkuð um meira en leyfilegt sé samkvæmt lögum og að hún viti til þess að sumir hafi fengið endurgreitt flýtigjaldið þegar þeir hafi leitað réttar síns.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Nefndinni bárust ekki athugasemdir við kvörtun sóknaraðila þrátt fyrir ítrekaðar áskoranir.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að endurgreiðslu flýtipjónustugjalds sem sóknaraðili telur sig hafa greitt við töku láns hjá varnaraðila.

Fyrirtækið F á og rekur B, D og E. Kröfur sóknaraðila sem snúa að þeim verða því teknar fyrir í þessum úrskurði en ekki kröfur sóknaraðila gagnvart A og C, þar sem um annað fyrirtæki er að ræða.

Í 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Í e-lið 6. gr. samþykktanna kemur fram að nefndin fjalli ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Í máli þessu hefur sóknaraðili hvorki lagt fram gögn sem sýna fram á að sóknaraðili hafi tekið lán hjá varnaraðila né að sóknaraðili hafi raunverulega greitt flýtigjald af þeim lánum. Þar sem kvörtun þessi er ekki studd neinum gögnum verður litið svo á að málið sé að þessu leyti of illa upplýst til að unnt sé að taka afstöðu til þess og því vísað frá á grundvelli 6. gr. samþykktanna.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Öllum kröfum sóknaraðila, M á hendur F, er vísað frá.

Reykjavík, 12. júní 2015.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir